

Nr 554.

Av herr **Dickson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 151, angående riktlinjerna för den framtida nykterhetspolitiken m. m.

De omfattande och genomgripande förslag som Kungl. Maj:t i prop. 151/1954 m. fl. presenterat med avseende på den framtida nykterhetspolitiken äro av största intresse.

Propositionerna innehålla många klara tankar, betydelsefulla resonemang och friska ståndpunktstaganden, och deras slutsatser synas kunna bilda en godtagbar utgångspunkt för det vidare skeendet på den statliga nykterhetspolitikens fält. Min uppfattning är att ändringar på en del punkter kunde vara att förorda, men jag lämnar här detta därhän. Erfarenheterna från den praktiska tillämpningen av den blivande lagstiftningen komma säkerligen ändå snart nog att ge anledning till korrigeringar här och var. Det är övertygelsen om detta som är bakgrunden till denna motion.

Det material som står till riksdagens förfogande inför det förestående beslutet kunde knappast vara fullständigare. Likafullt är det föga sannolikt att det beslut riksdagen kommer att fatta blir till alla delar slutgiltigt riktigt. I väsentliga avsnitt, byggda på gissningar om så irrationella och ovägbara ting som hur människor komma att reagera i olika situationer, måste slutsatserna och därmed förslag och lagstiftning bli osäkra och, om satta i praktiken, med all sannolikhet resultera i oväntade och måhända icke önskvärda fenomen.

Det är av dessa skäl önskvärt att riksdagen i sina uttalanden ej låser fast sig så att prestigesituationer senare kunna uppstå. Det måste redan i riksdagens skrivning betonas, att vad som nu följer ute i levande livet blir ett experiment, ett första led i de successiva försöken att med stöd av erfarenheten efter hand nå fram till ett riktigare tillstånd. Riksdagens beslut bör därför också formuleras på ett sådant sätt, att en procedur för snabba ingripanden och justeringar då sådana visa sig påkallade förutses och underlättas. Måhända vore det ändamålsenligt att därvid anförtro Kungl. Maj:t vissa fullmakter.

Jag anser det såsom viktigt,

att riksdagen vid sitt ställningstagande beaktar vad här anförts.

Stockholm den 16 mars 1954.

James I. A. Dickson